

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี สำหรับช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการจัดการต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมหมวดอุตสาหกรรมพลาสติกที่ใช้ในช่วงวิกฤตทางเศรษฐกิจตามขนาดของธุรกิจและระยะเวลาการดำเนินงาน และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการด้านต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี

จากการรวบรวมแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำตัวแปรแต่ละตัวมากำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้ 1) ผู้ประกอบการที่มีขนาดของธุรกิจแตกต่างกันมีการจัดการต้นทุนการผลิตด้านวัตถุดิบ ด้านค่าแรง และด้านค่าใช้จ่ายการผลิตต่างกัน 2) ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาการดำเนินงานของธุรกิจแตกต่างกันมีการจัดการต้นทุนการผลิตด้านวัตถุดิบ ด้านค่าแรง และด้านค่าใช้จ่ายการผลิตต่างกัน 3) ปัจจัยเกื้อหนุนภายในองค์กรแต่ละด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการต้นทุนด้านวัตถุดิบ ด้านค่าแรง และด้านค่าใช้จ่ายการผลิต 4) ปัจจัยเกื้อหนุนภายในองค์กรอย่างน้อย 1 ปัจจัย สามารถทำนายการจัดการจัดการต้นทุนด้านวัตถุดิบ ด้านค่าแรง และค่าใช้จ่ายการผลิตได้

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในจังหวัดปทุมธานี มีลักษณะเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทอุตสาหกรรมพลาสติก มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 204 แห่ง นำมาสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนของประชากรได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 136 แห่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ประกอบด้วย 4 ส่วน คือส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการหรือผู้กรอกแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ ส่วนที่ 3 ข้อมูลการจัดการต้นทุนการผลิต โดยแบ่งเป็นด้านวัตถุดิบ ด้านค่าแรงและด้านค่าใช้จ่ายการผลิต ส่วนที่ 4 ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิต แบ่งเป็นปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหารและบุคลากร และปัจจัยด้านการวางระบบต้นทุนการผลิต ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทำหนังสือขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการหรือผู้บริหารธุรกิจดังกล่าว เพื่อขอความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS เพื่อหา

ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้าสู่สมการ (stepwise multiple regression analysis) เพื่อหาตัวแปรอิสระที่สามารถทำนายการจัดการต้นทุนด้านวัตถุดิบ ด้านค่าแรง และค่าใช้จ่ายการผลิตได้ และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation) โดยสรุปผลได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ระดับการจัดการต้นทุนการผลิตของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าสถานประกอบการมีการจัดการต้นทุนการผลิตทั้ง 3 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ด้านค่าแรงมีค่าเฉลี่ยในระดับสูง ($\bar{X} = 3.55$) รองลงมาคือ ด้านวัตถุดิบมีค่าเฉลี่ยระดับสูง ($\bar{X} = 3.53$) และด้านค่าใช้จ่ายการผลิตมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการต้นทุนการผลิตเป็นรายด้านพบว่า

1.1 ด้านวัตถุดิบ โดยจำแนกเป็นรายข้อของสถานประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี พบว่าสถานประกอบการมีการจัดการต้นทุนการผลิตด้านวัตถุดิบโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ ทำการเปรียบเทียบราคาก่อนการสั่งซื้อมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.32$) รองลงมาคือ ควบคุมการเกิดของเสียจากการผลิตมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.29$) และติดตามความเคลื่อนไหวราคาก่อนการสั่งซื้อมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.27$) ซึ่งทั้งสามข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การสั่งซื้อจากผู้ผลิตมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.88$)

1.2 ด้านค่าแรงของสถานประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี พบว่าสถานประกอบการมีการจัดการต้นทุนการผลิตด้านค่าแรงโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก ได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของพนักงานมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.16$) รองลงมาคือ การปรับปรุงกระบวนการผลิตมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.09$) และจ่ายค่าจ้างแรงงานเป็นรายวันมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.96$) ซึ่งทั้ง 3 ข้อนั้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ จ่ายค่าแรงงานตามชิ้นงานซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 2.06$)

1.3 ด้านค่าใช้จ่ายการผลิตของสถานประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี พบว่าสถานประกอบการมีการจัดการต้นทุนการผลิตด้านค่าใช้จ่ายการผลิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ ปรับปรุงวิธีการผลิตเพื่อป้องกันการเกิดของเสียมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.14$) รองลงมาคือ การจำแนกค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นคงที่และแปรผันมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.97$) และการตรวจสอบคุณภาพสินค้าที่จุดผลิตก่อนส่งต่อไปขั้นตอนการผลิตถัดไปมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.92$) โดยทั้ง 3 ข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การนำพลังงานธรรมชาติมาใช้ทดแทนไฟฟ้า เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = 1.45$)

2. การวิเคราะห์ระดับของปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.94$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตทั้ง 3 ด้านเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ด้านองค์กรกับด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหารและบุคลากรซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 3.95$) รองลงมาคือ ด้านการวางระบบต้นทุนการผลิต ($\bar{X} = 3.93$) ซึ่งทั้ง 3 ด้านมีค่าเฉลี่ยในระดับสูง

2.1 ด้านองค์กรของสถานประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.95$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ ความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.09$) รองลงมาคือโครงสร้างขององค์กรมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.00$) และขนาดเงินทุนของธุรกิจมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.95$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ จำนวนพนักงานมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.77$) ซึ่งทุกข้อในด้านนี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

2.2 ด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหารและบุคลากรของสถานประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.95$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ ความรู้และประสบการณ์ของผู้บริหารโรงงานมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.45$) รองลงมาคือ ความรู้และประสบการณ์ของผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.36$) และพนักงานเห็นความสำคัญการใช้ทรัพยากรของธุรกิจอย่างประหยัดมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.00$) ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 3 ข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การบริหารแบบรวมอำนาจ ($\bar{X} = 3.22$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

2.3 ด้านการวางระบบต้นทุนการผลิตของสถานประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.93$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ การวางแผนและการควบคุมต้นทุนการผลิตมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.44$) รองลงมาคือ วิธีการคิดต้นทุนการผลิตมี

ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.21$) และการควบคุมสินค้าคงคลังมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.16$) ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวางระบบ ($\bar{X} = 3.38$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบการจัดการต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดพลาสติกที่ใช้ในช่วงวิกฤตทางเศรษฐกิจที่มีขนาด ของธุรกิจ และระยะเวลาการดำเนินงานที่แตกต่างกัน พบว่า

3.1 สถานประกอบการที่มีขนาดของธุรกิจต่างกันมีการจัดการต้นทุนการผลิต ด้านวัตถุดิบ ด้านค่าแรง และด้านค่าใช้จ่ายการผลิตไม่แตกต่างกัน

3.2 สถานประกอบการที่มีระยะเวลาการดำเนินงานของธุรกิจต่างกันมีการจัดการ ต้นทุนการผลิตแตกต่างกัน โดยพบว่า ผู้ประกอบการมีการจัดการต้นทุนการผลิตด้านค่าแรง และด้านค่าใช้จ่ายการผลิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการจัดการ ต้นทุนการผลิตระยะเวลาดำเนินงานแตกต่างกันที่ระยะเวลา 1-5 ปี ส่วนการจัดการต้นทุน การผลิตด้านวัตถุดิบไม่พบความแตกต่าง

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตและ การจัดการต้นทุนการผลิต พบว่า ปัจจัยด้านองค์กร ด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหารและ บุคลากร และด้านการวางระบบต้นทุนการผลิต มีความสัมพันธ์กับการจัดการต้นทุนการผลิต โดยรวมในระดับค่อนข้างสูง ($r = .716$) และการวิเคราะห์ข้อมูลการทำนายการจัดการต้นทุนด้วย วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณโดยสร้างสมการ ปรากฏว่าปัจจัยด้านองค์กร ด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหารและบุคลากร และด้านการวางระบบต้นทุนการผลิตมี ความสัมพันธ์พหุคูณกับตัวแปรการจัดการต้นทุนการผลิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งทั้งสามปัจจัยสามารถทำนายการจัดการต้นทุนการผลิตได้ร้อยละ 51.5

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับการจัดการต้นทุนการผลิตของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$) แสดงว่าผู้ประกอบการในธุรกิจนี้ให้ความสำคัญกับการจัดการต้นทุน การผลิต เนื่องจากต้นทุนการผลิตถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สะท้อนต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจว่า จะมีกำไรหรือขาดทุนมากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะด้านค่าแรงและด้านวัตถุดิบให้ความสำคัญใน ระดับสูง ส่วนด้านค่าใช้จ่ายการผลิตให้ความสำคัญระดับปานกลาง ด้านค่าแรงผู้ประกอบการได้ ให้ความสำคัญมากที่สุด คือการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของพนักงาน การปรับปรุง กระบวนการผลิต ตลอดจนการกำหนดนโยบายด้านสวัสดิการชัดเจนและเปิดเผยให้บุคลากร ทราบ และการจัดอบรมและพัฒนาพนักงานให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น ส่วนด้านวัตถุดิบ

ผู้ประกอบการให้ความสำคัญรองลงมา คือ การเปรียบเทียบราคาก่อนการสั่งซื้อ โดยการติดตามความเคลื่อนไหวราคา และควบคุมการเกิดของเสียจากการผลิต

เนื่องจากผู้ประกอบการในปัจจุบันมีการจัดการต้นทุนการผลิตเป็นไปอย่างมีระบบ แต่อาจมีวิธีการแตกต่างกันไปบ้างตามสภาวะการณ์ของแต่ละสถานประกอบการนั้นๆ และจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดปทุมธานี พบว่า มีการจัดการต้นทุนการผลิตอย่างมีระบบตามหลักการที่ถูกต้อง โดยให้ความสำคัญต่อต้นทุนด้านค่าแรง เนื่องจากต้องใช้แรงงานที่มีความชำนาญเชี่ยวชาญจากการสะสมประสบการณ์สูง ส่วนต้นทุนด้านวัตถุดิบ ผู้ประกอบการมีการวางแผนการจัดซื้อไว้ล่วงหน้า โดยการหาข้อมูลติดตามความเคลื่อนไหวเพื่อเปรียบเทียบราคาก่อนการสั่งซื้อ โดยจัดตั้งเป็นแผนกข่าวกรองติดตามราคาวัตถุดิบทั้งในและต่างประเทศตลอดเวลาขึ้นมาทำหน้าที่โดยเฉพาะทำให้ไม่เกิดปัญหาด้านต้นทุนวัตถุดิบ จึงให้ความสำคัญกับการทำสัญญาซื้อล่วงหน้าเป็นรายปี และการสั่งซื้อจากผู้ผลิตในระดับต่ำ ส่วนต้นทุนด้านค่าใช้จ่ายการผลิตมีการจัดการที่เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพอยู่แล้วซึ่งสอดคล้องกับ เอกรต์น์ โมคส์วัสต์ (2547) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการต้นทุนการผลิตและปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิต ในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตยางแท่งเอสทีอาร์ 20 ในประเทศไทย ผลการศึกษาโรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีวิธีการจัดการต้นทุนการผลิตโดยรวมอย่างเป็นระบบเช่นกัน แต่จะให้ความสำคัญการจัดการต้นทุนด้านวัตถุดิบสูงสุด เนื่องจากวัตถุดิบ มีการแปรปรวนของราคาที่เป็นไปตามกลไกของตลาดโลก และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของกิตติพงศ์ อนันต์ศตงฆาร (2549) ได้ศึกษาสภาพดำเนินงาน ปัญหา และความต้องการการช่วยเหลือของอุตสาหกรรมแม่พิมพ์พลาสติกของไทย ทางด้านบุคลากร ด้านการบริหารและการจัดการ ด้านการเงิน ด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ และด้านวัตถุดิบ พบว่า ขนาดของสถานประกอบการเป็นขนาดเล็ก ปัญหาการดำเนินงานโดยภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง และปัญหาที่พบมากที่สุด คือด้านการพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากร เนื่องจากมีการเข้าและออกงานบ่อย

จากผลการศึกษาดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่าผู้ประกอบการก็ไม่ควรมองข้ามการจัดการต้นทุนด้านวัตถุดิบที่เกี่ยวกับการทำสัญญาซื้อล่วงหน้าเป็นรายปี เพราะนอกจากเรื่องราคาแล้วยังต้องคำนึงถึงคุณภาพของวัตถุดิบ การส่งมอบตรงต่อเวลาและควรระบุคุณลักษณะของวัตถุดิบที่ต้องการอย่างชัดเจนในสัญญา ส่วนการจัดการต้นทุนด้านค่าใช้จ่ายการผลิตผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญกับการนำพลังงานธรรมชาติมาใช้ทดแทนไฟฟ้าให้มากขึ้น เพื่อเป็นการสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนตามโครงการพระราชดำริของในหลวง และยังช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถลดต้นทุน เพิ่มศักยภาพการแข่งขันได้อีกด้วย

2. การวิเคราะห์ระดับของปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.94$) โดยอภิปรายเป็นรายด้านได้ดังนี้

2.1 ด้านองค์กร ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจเป็นอันดับแรก จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหมวดอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยด้านองค์กรที่ส่งผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตมากที่สุด คือ ความสามารถในการแข่งขัน เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบการให้ความสำคัญต่อการสร้างลูกค้าใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา ให้ข้อเสนอที่จูงใจลูกค้าเกี่ยวกับ ระยะเวลาของสินเชื่อ ปริมาณงาน การส่งมอบสินค้า นอกจากนี้ผู้ประกอบการมีการวางแผนด้านวัสดุอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้มีนโยบายวางแผนซ่อมบำรุงและปรับปรุงแก้ไขสภาพเครื่องจักรให้สมบูรณ์พร้อมอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Deshmukh (2006) ได้ศึกษาการพัฒนากลยุทธ์ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจพลาสติกของประเทศอินเดีย พบว่า ธุรกิจให้ความสำคัญต่อความสามารถในการแข่งขัน ด้านต้นทุน คุณภาพ และความหลากหลายของสินค้าเป็นแรงกดดันที่สำคัญของธุรกิจ การขาดข้อมูลปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ความต้องการใช้เงินทุนที่เพิ่มขึ้น และการขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ การพัฒนาองค์กรมุ่งเน้นไปที่สวัสดิการพนักงาน และการวิจัยและพัฒนา และพัฒนาความสามารถในกระบวนการผลิตการออกแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อปรับตัวด้านต้นทุนและคุณภาพในการแข่งขันทางธุรกิจ และสอดคล้องกับการศึกษามานพ จันทน์เทศ (2550) ที่ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนากำหนดยุทธศาสตร์การจัดการต้นทุนที่เหมาะสมของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมในภาคตะวันตก โดยเน้นการจัดการต้นทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านต้นทุนการผลิต ได้แก่ จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมแรงงาน ตั้งศูนย์พัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์ ตั้งศูนย์วิจัยพลังงาน และตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

จากการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้ประกอบการไม่ควรมองข้ามจำนวนพนักงาน เพราะถ้าสถานประกอบการใดที่มีจำนวนพนักงานมากเกินไปหรือน้อยเกินไป ย่อมส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตรวมได้ด้วย จึงควรรหาเทคนิควิธีการกำหนดจำนวนพนักงานที่เหมาะสม สามารถทำงานได้เต็มประสิทธิภาพ ซึ่งขึ้นกับศักยภาพการจัดการของสถานประกอบการนั้นๆ

2.2 ด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหารและบุคลากร ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับความรู้และประสบการณ์ของผู้บริหารโรงงาน จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ผู้บริหารโรงงานส่วนมากมีความรู้อย่างต่ำระดับปริญญาตรีขึ้นไป และบางแห่งผู้ประกอบการก็จะเป็นผู้บริหารโรงงานเอง ซึ่งมีความรู้อย่างต่ำระดับปริญญาตรีเช่นกัน แต่มีประสบการณ์ทำงานมานานจนสามารถรู้วิธีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น หรือแม้แต่รู้ล่วงหน้าว่าจะเกิดก็จะหาวิธีการป้องกันปัญหาได้เป็นอย่างดี มีวิธีการบริหารงานแบบกระจายอำนาจ โดยการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่สำคัญของธุรกิจจะต้องมีการประชุมระดมความคิดจากตัวแทนหรือหัวหน้าพนักงานแผนกต่าง ๆ แต่ถ้าเป็นเรื่องไม่สำคัญมากจะให้อำนาจต่อผู้รับผิดชอบโดยตรงตัดสินใจ ส่วนบุคลากรมีระดับความรู้ตั้งแต่ระดับประถม จนถึงระดับปริญญาตรี ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุการทำงานมากกว่า 1 ปี มีความ

ชำนาญและเชี่ยวชาญในการกระบวนการผลิตเป็นอย่างดี ไม่มีปัญหาเรื่องขาดแคลนคนงาน และมีการรณรงค์ให้พนักงานเห็นความสำคัญการใช้ทรัพยากรของธุรกิจอย่างประหยัด โดยการประชาสัมพันธ์ตามบอร์ดประกาศของแต่ละแผนก เพื่อปลูกจิตสำนึกแก่พนักงาน และมีการให้รางวัลพนักงานที่สามารถใช้ทรัพยากรในการผลิตน้อยที่สุดแต่ได้ผลผลิตตามเป้าที่ผู้บริหารกำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2552) ศึกษาวิจัยปัญหาในการดำเนินงานของ SMEs และอุไร ศรีสุข (2546) ศึกษาปัจจัยทางธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กับผลประกอบการธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พบว่า ปัญหาการดำเนินงานของธุรกิจล้วนเป็นผลจากความรู้ความสามารถของผู้ประกอบการในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะถ้าขาดความสามารถในการวินิจฉัยสภาพของกิจการของตนเอง ขาดความสามารถในการเปรียบเทียบธุรกิจของตนกับธุรกิจของผู้อื่น เพื่อพิจารณาความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ และสอดคล้องกับแนวคิดของธีรชัย โรจนพิสุทธิ์ (2549) ที่กล่าวว่า ผู้ประกอบการ SMEs ต้องปรับตัวและวิธีการดำเนินธุรกิจ เพื่อลดต้นทุนการผลิต ขึ้นกับการกำหนดนโยบายของผู้บริหารที่ชัดเจนและจริงจัง การสร้างจิตสำนึกให้พนักงานมีส่วนร่วม และมีมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของการบริหารจัดการ

จากการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า ปัจจัยด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหารและบุคลากรที่มีความรู้และรวมกับการมีประสบการณ์ที่สูง ๆ ถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารจัดการธุรกิจ โดยเฉพาะการจัดการต้นทุนการผลิตซึ่งเป็นสิ่งสำคัญของธุรกิจ ยังต้องมีผู้บริหารและบุคลากรที่มีคุณภาพ ทำงานด้วยความขยัน มีความภาคภูมิใจในองค์กร มีความเชื่อมั่นในคุณค่าและความสำคัญของตนเอง ยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร เช่นนี้ธุรกิจที่มีผู้บริหารและบุคลากรดังกล่าวในอัตราส่วนที่สูง ย่อมสามารถฝ่าฟันวิกฤตต่างๆ และสามารถแข่งขันในทางการค้าได้อย่างเข้มแข็งต่อไป

2.3 ด้านการวางระบบต้นทุนการผลิต ผู้ประกอบการให้ความสำคัญมากที่สุดคือการวางแผนและการควบคุมต้นทุนการผลิต จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ผู้ประกอบมีการวางระบบต้นทุนการผลิตโดยมีการวางแผนและคอยติดตามผลด้วยการประเมินผลงานจากแต่ละแผนก แล้วนำผลการประเมินที่ไม่ดีไปทำการวิเคราะห์หาสาเหตุเพื่อหาวิธีการป้องกันและปรับปรุงแก้ไขให้ผลงานดีขึ้น ส่วนวิธีการคิดต้นทุนการผลิต ส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการคิดต้นทุนการผลิตในระบบเดิม และเน้นหาวิธีการควบคุมสินค้าคงคลังให้เกิดให้เกิดต้นทุนต่ำสุด ได้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนการผลิต เพื่อให้เกิดความสะดวกและข้อมูลมีประสิทธิภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับเอกรัตน์ โภคสวัสดิ์ (2547) และจิตติ โสภณวิชราพร (2551) ซึ่งพบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดการต้นทุนการผลิต ด้านการวางระบบต้นทุนการผลิตโดยเน้นการใช้เทคโนโลยีในการผลิตที่เหมาะสมเพื่อทำให้การจัดการต้นทุนการผลิตลดลงแต่ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ

จากการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้ประกอบการที่ให้ความสำคัญต่อบังคับด้านการวางแผนต้นทุนการผลิตโดยมีการวางแผนและการควบคุมต้นทุนการผลิต ทำให้ธุรกิจได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและปริมาณตามที่ต้องการ ลดความผิดพลาดและความสูญเสียจากขั้นตอนการผลิต ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตของทั้งองค์กรลดลงด้วย

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบการจัดการต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติกที่ใช้ในช่วงวิกฤตทางเศรษฐกิจที่มีขนาดของธุรกิจ และระยะเวลาการดำเนินงานที่แตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ขนาดของธุรกิจ ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการจัดการต้นทุนการผลิตด้านวัตถุดิบ ด้านค่าแรง ด้านค่าใช้จ่ายการผลิตไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผู้ประกอบการที่มีขนาดของธุรกิจแตกต่างกัน มีการจัดการต้นทุนการผลิตด้านวัตถุดิบ ด้านค่าแรง และด้านค่าใช้จ่ายการผลิตต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานประกอบที่มีจำนวนพนักงานมาก ทำให้ต้องมีต้นทุนด้านค่าแรงสูงและต้นทุนการผลิตรวมสูงตามไปด้วย แต่ไม่ได้หมายความว่าทำให้ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อหน่วยสูงด้วย หากจำนวนพนักงานที่มีมากแต่เป็นจำนวนที่เหมาะสมกับความต้องการของกระบวนการผลิตสามารถทำงานได้เต็มประสิทธิภาพก็ย่อมทำให้เกิดประสิทธิผลที่ดีได้ โดยจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในปัจจุบันให้ความสำคัญกับต้นทุนการผลิตในทุกด้านมากขึ้น โดยเฉพาะด้านค่าแรงผู้ประกอบการบางรายให้ความสำคัญโดยคำนึงถึงประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงาน โดยพยายามศึกษาหาเทคนิคการพัฒนาความสามารถการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทำงาน ตลอดจนสวัสดิภาพการทำงานของพนักงานให้เกิดความปลอดภัยสูงสุด โดยผู้ประกอบการส่วนมากคำนึงถึงประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานมากกว่าจำนวนพนักงาน และสอดคล้องกับเอกรัตน์ โภคสวัสดิ์ (2547) ซึ่งพบว่าขนาดองค์กรโดยวัดจากจำนวนพนักงานมากหรือน้อย สถานประกอบการควรให้ความสำคัญเพราะเป็นการแสดงถึงศักยภาพการจัดการของผู้ประกอบการนั้นๆ โดยบางสถานประกอบการมีการใช้เทคนิคการประเมินประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานมาใช้ควบคู่กับเทคนิคอื่นๆ ที่เคยใช้อยู่ในสถานประกอบการ สามารถลดปัญหาในเรื่องของต้นทุนที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากพนักงานได้

3.2 ระยะเวลาการดำเนินงาน ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาการดำเนินงานของธุรกิจแตกต่างกันมีการจัดการต้นทุนการผลิตโดยรวมแตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาการดำเนินงานของธุรกิจแตกต่างกันมีการจัดการต้นทุนการผลิตด้านวัตถุดิบ ด้านค่าแรง และด้านค่าใช้จ่ายการผลิตแตกต่างกัน โดยช่วงระยะเวลาการดำเนินงาน 1-5 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยเฉพาะด้านค่าแรง และด้านค่าใช้จ่ายการผลิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่การจัดการต้นทุนการผลิตด้านวัตถุดิบไม่แตกต่าง จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัด

ปทุมธานี พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานมีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิต เนื่องจากผู้ประกอบการที่เข้าสู่ธุรกิจในช่วงเวลา 1-5 ปี ยังขาดประสบการณ์การแก้ปัญหาในด้านต่างๆ โดยเฉพาะด้านแรงงานจะมีการเข้าออกผลัดเปลี่ยนบุคลากรเกิดขึ้นบ่อยมาก ทำให้ขาดพนักงานที่มีความชำนาญและมีฝีมือดี จนทำให้เกิดการผลิตที่มีของเสียเกิดขึ้นจำนวนมาก กระบวนการผลิตบางครั้งต้องใช้เวลาเกินกำหนด ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการส่งสินค้าให้ลูกค้า บางครั้งต้องโดนลูกค้าปรับค่าเสียหายจากการส่งสินค้าล่าช้า เป็นเพราะผู้ประกอบการยังขาดประสบการณ์เทคนิควิธีการดูแลเอาใจใส่พนักงาน ปลุกฝังจิตสำนึกความจงรักภักดีต่อองค์กร หรือการสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานอย่างเป็นกันเองระหว่างผู้บริหารกับพนักงานในระดับปฏิบัติ การดูแลรักษาบุคลากรให้สามารถทำงานอยู่กับธุรกิจได้นาน โดยเฉพาะแรงงานฝีมือที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ส่งผลให้การจัดการต้นทุนการผลิตด้านค่าใช้จ่ายการผลิตมีประสิทธิภาพขึ้นสามารถประหยัดต้นทุนด้านนี้ได้อีกด้วย แต่ถ้าผู้ประกอบการสามารถประกอบธุรกิจให้ผ่านช่วงระยะเวลา 1-5 ปีขึ้นไปได้แล้วธุรกิจส่วนใหญ่ก็จะเกิดความเข้มแข็งและสามารถดำเนินธุรกิจไปได้ จากการสร้างสมประสบการณ์การแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ ของผู้ประกอบการให้สามารถฝ่าวิกฤตมาได้ แต่ผู้ประกอบการจะต้องประสบปัญหาการจัดการผลิตอีกในช่วง 10 ปีขึ้นไป เนื่องจากผู้ประกอบการต้องมีการปรับปรุงดูแลทรัพยากรในการผลิตที่ใช้มานาน ต้องปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีการผลิตและนวัตกรรมให้ทันสมัย ต้องมีการลงทุนจำนวนมากอีกครั้งจึงต้องการแหล่งเงินทุนที่เสียต้นทุนการกู้ยืมต่ำ การพัฒนาบุคลากรซึ่งอยู่มานานแต่ความรู้ความสามารถอาจจะล้าสมัยต้องให้มีการพัฒนาความรู้และฝีมือให้ทันสมัย จึงทำให้ผู้ประกอบการต้องเจอปัญหาใหญ่ในการจัดการต้นทุนการผลิตด้านค่าแรง และด้านค่าใช้จ่ายการผลิต ส่วนด้านวัตถุดิบระยะเวลาการดำเนินงานต่างกันไม่มีผลที่แตกต่างกันในการจัดการอย่างใด

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของกิตติพงษ์ อนันต์ศฤงฆาร (2549) ที่ได้ศึกษาสภาพดำเนินงาน ปัญหา และความต้องการการช่วยเหลือของอุตสาหกรรมแม่พิมพ์พลาสติกของไทย ทางด้านบุคลากร ด้านการบริหารและการจัดการ ด้านการเงิน ด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ และด้านวัตถุดิบ พบว่า สถานประกอบการที่เปิดดำเนินการมาต่ำกว่า 10 ปี มีปัญหาการดำเนินงานด้านการสรรหา ด้านคุณภาพ และระดับความสามารถของบุคลากร และจิตติ โสภณชราพร (2551) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อต้นทุนการผลิตในธุรกิจผลิตสิ่งพิมพ์บรรจุภัณฑ์ประเภทรูปทรงยัดหยุน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่าให้ความสำคัญด้านบุคลากรซึ่งเป็นปัจจัยด้านค่าแรงเป็นอันดับแรกที่สำคัญระดับมาก

จากผลการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการไม่ว่าจะในระยะสั้นหรือระยะยาว สิ่งสำคัญที่ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารไม่ควรมองข้ามคือ บุคลากร ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการบริหารงานของธุรกิจทุกด้านโดยเฉพาะด้านการผลิต โดยบุคลากร

ของธุรกิจที่มีคุณภาพ มีความซื่อสัตย์และภักดีต่อองค์กร มีความกระตือรือร้นคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในสิ่งใหม่ๆ มีทัศนคติที่ดีต่องานที่ทำ เสียสละและอุทิศประโยชน์ส่วนตนเพื่อความสำเร็จของ องค์กร มีระเบียบวินัย เคารพและเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา เหล่านี้ถ้าธุรกิจใดมีบุคลากรในลักษณะนี้ การดำเนินธุรกิจย่อมประสบความสำเร็จได้ในระยะเวลาอันสั้น และมีความแข็งแกร่งในการ แข่งขันทางการค้าได้สูงในระยะยาว เมื่อปริมาณงานมากส่งผลให้ต้นทุนด้านค่าใช้จ่ายการผลิต ลดลง และยังส่งผลถึงต้นทุนการผลิตรวมของธุรกิจลดลง ดังนั้นผู้ประกอบการควรให้ ความสำคัญกับบุคลากรเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้ธุรกิจมีความเข้มแข็งและดำรงอยู่ได้ในระยะยาว

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตและ การจัดการต้นทุนการผลิต พบว่า ปัจจัยด้านองค์กร ด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหารและ บุคลากร และด้านการวางระบบต้นทุนการผลิต มีความสัมพันธ์กับการจัดการต้นทุนการผลิต โดยรวมในระดับค่อนข้างสูง ($r = .716$) ผลการศึกษานี้เป็นไปตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ปัจจัยเกื้อหนุนภายในองค์กรแต่ละด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการต้นทุนด้านวัตถุดิบ ด้านค่าแรง และด้านค่าใช้จ่ายการผลิต โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

4.1 ปัจจัยด้านองค์กรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการต้นทุนการผลิตใน ด้านค่าแรงมากที่สุด ($r = .571$) แสดงว่าปัจจัยด้านองค์กรส่วนมีส่วนสัมพันธ์กับการจัดการต้นทุน การผลิตด้านค่าแรง เนื่องจากส่วนประกอบด้านองค์กรที่สำคัญคือความสามารถในการแข่งขัน ของธุรกิจสูง และโครงสร้างองค์กรที่ดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ย่อมต้องเริ่มจากการมีพนักงาน บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ในการทำงาน มีความจงรักภักดีและซื่อสัตย์ ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานีให้ความคิดเห็นว่า ปัจจุบันปัจจัยด้านองค์กรมีความสำคัญกับต้นทุนการผลิต มากขึ้น โดยเฉพาะด้านค่าแรง ที่เกิดจากการจ่ายค่าตอบแทนเพื่อแลกกับความรู้ความสามารถ ประสิทธิภาพ และโดยเฉพาะความจงรักภักดีของบุคลากรต่อองค์กรที่ผู้ประกอบการต้องการให้ อยู่ในองค์กรนานๆ เนื่องจากลักษณะการผลิตของธุรกิจต้องการพนักงานที่มีความชำนาญ เชี่ยวชาญในทุกขั้นตอนของกระบวนการผลิต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของวีรชัย โชติพิฤกษ์วัน (2544) ได้ศึกษาทัศนคติของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตต่อคุณลักษณะ พนักงานสายการผลิตที่พึงประสงค์ของโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดปทุมธานี พบว่าให้ ความสำคัญอันดับแรกกับด้านความสามารถทางสังคม ได้แก่ ความรู้ ประสิทธิภาพ ความรับผิดชอบ ความขยันอดทน รองลงมาคือ ด้านความสามารถทางวิชาชีพ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความจงรักภักดี และมีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน สุดท้ายคือความสามารถ ทางความคิดสร้างสรรค์ และยังสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของอุไร ศรีสุข (2547) ได้ศึกษา ปัจจัยทางธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กับผลประกอบการธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี

4.2 ปัจจัยด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหารและบุคลากรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการต้นทุนการผลิตในด้านค่าแรงมากที่สุด ($r = .518$) แสดงว่าปัจจัยด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหารและบุคลากรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการต้นทุนการผลิตโดยเฉพาะด้านค่าแรง โดยให้ความสำคัญที่ความรู้และประสบการณ์ของผู้บริหารโรงงานมากที่สุด เพราะเป็นผู้ใกล้ชิดพนักงานหรือบุคลากรในธุรกิจมากที่สุด จึงควรมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนให้การสนับสนุนศักยภาพของพนักงานหรือบุคลากร จากการสัมภาษณ์ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหมวดอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดปทุมธานีให้ความคิดเห็นว่า ความรู้และประสบการณ์ของผู้บริหารโรงงานมีความสำคัญต่อการจัดการต้นทุนการผลิต เพราะต้นทุนการผลิตจัดเป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นตัวหลักของโรงงาน ถ้าผู้บริหารโรงงานไม่มีความรู้ใช้ในการวางแผนงาน และใช้ประสบการณ์ในการแก้ปัญหาโรงงานก็อยู่ไม่ได้ โดยเฉพาะการมีประสบการณ์จากการทำงานนานๆ จะช่วยให้สามารถเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นและหาวิธีการแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วตรงจุดของปัญหา และที่สำคัญที่ผู้บริหารควรต้องมีคือ มนุษย์สัมพันธ์ วุฒิภาวะทางอารมณ์ วิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความขยัน นอกเหนือจากความรู้และประสบการณ์ที่มี จึงจะทำให้เป็นผู้บริหารที่ดีและประสบความสำเร็จได้ ซึ่งสอดคล้องกับศึกษาวิจัยของอุไร ศรีสุข (2547) ได้ศึกษาปัจจัยทางธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กับผลประกอบการธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พบว่าผู้บริหารธุรกิจ SMEs ต้องมีความรู้ความสามารถทางการบริหาร มีประสบการณ์ มีความรับผิดชอบในการทำงาน และเอาใจใส่ในการทำงาน ตลอดจนมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาธุรกิจ

4.3 ปัจจัยด้านการวางแผนระบบต้นทุนการผลิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการต้นทุนการผลิตในด้านวัตถุดิบมากที่สุด ($r = .684$) แสดงว่าให้เห็นว่าผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี เน้นให้ความสำคัญต้นทุนการผลิตด้านวัตถุดิบจึงมีการวางแผนระบบต้นทุนการผลิตด้านวัตถุดิบไว้ค่อนข้างดี เพราะวัตถุดิบจัดเป็นปัจจัยสำคัญอันแรกในกระบวนการผลิต ถ้าผู้ประกอบการไม่มีการวางแผนที่ดี ย่อมส่งผลต่อเสียดต้นทุนการผลิตทั้งหมดได้ จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี ให้ความคิดเห็นว่าที่โรงงานให้ความสำคัญกับต้นทุนด้านวัตถุดิบมาก เนื่องจากวัตถุดิบค่อนข้างควบคุมยากมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงของราคาตลอดเวลา ซึ่งเป็นผลกระทบที่มาจากปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้เลย ผู้บริหารโรงงานจึงต้องมีการจัดตั้งเป็นแผนกข่าวกรองติดตามราคาวัตถุดิบทั้งในและต่างประเทศตลอดเวลาขึ้นมาทำหน้าที่โดยเฉพาะ มีการวางแผนทำสัญญาซื้อล่วงหน้าเป็นรายปี และการสั่งซื้อจากผู้ผลิตในระดับต่ำ ทำให้สามารถบริหารจัดการต้นทุนด้านวัตถุดิบได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล และสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของเอกรัตน์ โภคสวัสดิ์ (2547) ได้ศึกษาการจัดการต้นทุนการผลิตและปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิต ในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตยางแท่งเอสทีอาร์ 20 ในประเทศไทย พบว่า

โรงงานส่วนใหญ่ได้นำเทคนิค 5 ส. มาใช้ นำมาตรฐาน ISO 9001 มาประยุกต์ใช้ และบางโรงงานนำมาประยุกต์ใช้ควบคู่กัน ซึ่งวิธีการเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้มีการจัดการต้นทุนอย่างมีระบบ โดยเฉพาะการจัดการต้นทุนด้านวัตถุดิบปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อการจัดการต้นทุนการผลิตของโรงงาน

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการทำนายการจัดการต้นทุนด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณโดยสร้างสมการ ปรากฏว่าปัจจัยด้านองค์กร ด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหาร และบุคลากร และด้านการวางระบบต้นทุนการผลิตมีความสัมพันธ์พหุคูณกับตัวแปรการจัดการต้นทุนการผลิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งทั้งสามปัจจัยสามารถทำนายการจัดการต้นทุนการผลิตได้ร้อยละ 51.5 ซึ่งเป็นไปตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ปัจจัยเกื้อหนุนภายในองค์กรอย่างน้อย 1 ปัจจัย สามารถทำนายการจัดการต้นทุนด้านวัตถุดิบ ด้านค่าแรง และด้านค่าใช้จ่ายการผลิตได้ โดยปัจจัยด้านการวางระบบต้นทุนการผลิตสามารถทำนายการจัดการต้นทุนได้มากที่สุด และจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานีให้ความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านการวางระบบต้นทุนการผลิต โดยเฉพาะระบบที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมขั้นตอนการผลิตไม่ให้เกิดการสูญเสียในอัตราสูง ระบบบัญชีที่มีคุณภาพและทันสมัยเพื่อการจัดเก็บข้อมูลให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในควบคุมต้นทุนการผลิตให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะมีผลกับการจัดการต้นทุนการผลิตในทุกด้าน

โดยสรุปแล้ว การวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานีให้ความสำคัญทุกด้าน เพราะถือว่าต้นทุนด้านวัตถุดิบ ด้านค่าแรง และด้านค่าใช้จ่ายการผลิตจัดเป็นต้นทุนหลักของธุรกิจ และปัจจัยเกื้อหนุนภายในที่ให้มีความสำคัญมากที่สุดคือ ด้านองค์กร และด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหารและบุคลากร ส่วนด้านการวางระบบต้นทุนการผลิตจากการสนทนากับผู้ประกอบการทำให้ได้ทราบว่าธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมบางแห่งยังขาดระบบต้นทุนการผลิตที่มีประสิทธิภาพในการให้ข้อมูลเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผน การตัดสินใจ และการควบคุม ซึ่งผู้ประกอบการหลายแห่งก็ได้มีแผนพยายามหาวิธีการและผู้เชี่ยวชาญสร้างระบบต้นทุนการผลิต เพื่อให้ธุรกิจมีความเข้มแข็งและยั่งยืนตลอดไป

ข้อเสนอแนะ

1. ปรับปรุงระบบบัญชีและระบบข้อมูล เพื่อให้รู้ถึงสถานการณ์ทางการเงิน สภาพคล่อง ต้นทุนการผลิต ตลอดจนประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการ ผู้ประกอบการควรมีการเก็บข้อมูลทางบัญชีอย่างเป็นระบบและทำให้เป็นปัจจุบันเสมอ เพื่อช่วยในการตัดสินใจ ทั้งนี้อาจพิจารณานำซอฟต์แวร์ระบบบัญชีเข้ามาช่วยในระดับที่เหมาะสมกับจำนวนข้อมูลและฐานะของกิจการ

2. สร้างระบบการบริหารบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้บุคลากรซึ่งมีความสำคัญในการขับเคลื่อนกระบวนการทำงาน ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารจึงควรส่งเสริมให้บุคลากรทำงานกันเป็นทีม ให้ทุกคนสามารถประสานสัมพันธ์กันได้ โดยยึดองค์กรเป็นศูนย์กลางในการทำงาน และมีความจงรักภักดีต่อองค์กรเป็นสำคัญ สร้างสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ดี ปรับปรุงการทำงานให้ทันสมัย ลดผลกระทบจากมลพิษต่าง ๆ เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตให้กับบุคลากรทำงานกับองค์กรอย่างมีความสุข

3. ผู้ประกอบการควรสร้างพันธมิตรกับบริษัทคู่ค้า ผู้ประกอบการในธุรกิจเดียวกัน ตลอดจนหน่วยงานอื่นๆ เพื่อสนับสนุนระหว่างกันในการผลิต การส่งต่อการผลิตในส่วนที่ขาดความชำนาญ การนำผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกเข้ามาช่วยปรับปรุงการผลิตและการดำเนินงาน รวมถึงการสร้างกลุ่มพันธมิตรเพื่อต่อรองเงื่อนไขทางการค้าต่างๆ

4. ขยายเครือข่ายทางการตลาดจากตลาดภายในประเทศไปสู่ภูมิภาคใกล้เคียง โดยเฉพาะตลาดอาเซียนให้มากขึ้น

5. ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญกับการจัดการต้นทุนที่อาจเพิ่มขึ้น ซึ่งไม่ได้เกิดจากการผลิตโดยตรง เช่น ต้นทุนด้านพลังงาน ต้นทุนสิ่งแวดล้อม และต้นทุนด้านการประกันความเสี่ยง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่อื่นๆ เพิ่มขึ้น เพื่อศึกษาเปรียบเทียบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตในพื้นที่อื่นมีความแตกต่างกันหรือเหมือนกันอย่างไร

2. ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น เพื่อนำมาเป็นแนวทางการจัดการต้นทุนการผลิตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ควรศึกษาการจัดการต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในกลุ่มธุรกิจอื่น ๆ เช่น กลุ่มธุรกิจบริการ กลุ่มธุรกิจอาหาร หรือกลุ่มไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

4. เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้การปรับตัวและสภาพปัญหาของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงมากขึ้น ดังนั้นจึงควรศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่องทุก ๆ ปี หรือทุก ๆ 2 ปี เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถทราบถึงสภาพปัญหา พลวัตการเปลี่ยนแปลง เตรียมความพร้อมในการรับมือกับปัญหาดลอดจนพัฒนาการของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างยั่งยืน

5. ควรศึกษาเพื่อแสวงหาเครื่องมือในการวางระบบต้นทุนการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แล้วทำการเผยแพร่ให้ผู้ประกอบการนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป